

Recenzja dorobku artystycznego, pracy doktorskiej, stanowiącej dzieło artystyczne oraz osiągnięć dydaktycznych pani magister Małgorzaty Chojnowskiej –Wiśniewskiej do postępowania o nadanie jej stopnia naukowego doktora

Pani mgr Małgorzata Chojnowska -Wiśniewska ukończyła studia w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej im. A. Zelwerowicza na Wydziale Lalek w Białymstoku z wynikiem bardzo dobrym w 1990 roku.

Po uzyskaniu dyplomu podjęła współpracę jako aktorka w Teatrze im. Wilama Horzycy w Toruniu. Współpraca ta trwała do 2007 roku. Teatr toruński miał w tym okresie bardzo dobry artystycznie czas. Młoda adeptka sztuki grała w różnorodnym repertuarze i miała możliwość spotkania się w pracy z całą plejadą znaczących teatralnie reżyserów takich, jak m.in.: Krystyna Meissner, Jan Maciejowski, Piotr Cieplak, Andrzej Rozhin, Krzysztof Warlikowski, czy Andrzej Bubień.

Aktorka miała więc szansę budowania warsztatu zawodowego.

Pracowała w silnym, utalentowanym zespole Teatru W. Horzycy, który odnosił w tym czasie duże sukcesy na licznych krajowych festiwalach teatralnych, często brał też udział w *Kontaktach* -Europejskim Festiwalu Teatralnym, który co roku odbywał się w Toruniu.

Aktorka szybko zainteresowała się pracą pedagogiczną, do której przygotowywała się bardzo rzetelnie. W latach 1996-98 podjęła Podyplomowe Studia Logopedyczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy na Wydziale Pedagogiki i Psychologii i uzyskała tytuł logopedy.

W 2002 roku współtworzy kabaret *Poniedziałek*, w którym wspólnie z kolegami z teatru prezentuje liczne spektakle wypełnione surrealistycznym humorem. Spektakl tego kabaretu pt.: *Przez żołądek do...* otrzymał w czasie trwania Festiwalu *Kontakt 2003* nagrodę Societas Toruniensis. Działalność kabaretu *Poniedziałek* trwała do 2005 roku i zdobyła już dużą popularność u widzów.

W latach 2005-2010 Małgorzata Chojnowska-Wiśniewska zatrudniona była jako wykładowca akademicki na Uniwersytecie im. M. Kopernika w Toruniu, prowadziła przedmiot *Emisja głosu*. Praca pedagogiczna zaczyna ją coraz bardziej pasjonować i 2007 roku aktorka rozstaje się z Teatrem W. Horzycy, podejmuje samodzielną pracę artystyczną, która wiedzie przez studia podyplomowe Wiedzy o Unii i Wykorzystaniu Funduszy Europejskich na Wydziale Nauk Ekonomicznych i Zarządzania na Uniwersytecie im. M. Kopernika w Toruniu.

Po ukończeniu tych studiów podejmuje funkcję fundraisera i w 2009 roku wspólnie z mężem Grzegorzem Wiśniewskim zakłada *Stowarzyszenie Teatralne Teatr STP* (Stowarzyszenie Teatr Piosenki).

Od tego czasu aktorka realizuje spektakle autorskie, przygotowuje projekty edukacyjne dla dzieci i młodzieży, realizuje projekty teatralne i nadal współpracuje z Teatrem W. Horzycy. Za pracę na rzecz Stowarzyszenia otrzymała Nagrodę Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego za wzorową realizację projektów.

Od 2009 roku podejmuje współpracę z młodzieżowym Domem Kultury w Toruniu i tworzy *Teatr R. Bezimienny*.

Pracując z młodzieżą opracowała własny program zajęć teatralnych, w ramach którego prowadzi warsztaty z emisji głosu, dykcji, improwizacji, treningu ciała i pantomimy. W *Teatrze R. Bezimienny* przygotowała 24 premiery. Niektóre z nich prezentowane były na festiwalach recytatorskich, teatru jednego aktora, czy konkursach piosenki i zdobywały nagrody i wyróżnienia. Teatr ten brał też udział artystyczny podczas światowych Dni Młodzieży w Krakowie w 2016 roku w czasie pielgrzymki papieża Franciszka w Polsce.

W latach 2011-2012 Chojnowska-Wiśniewska ukończyła kurs pedagogiczny dla nauczycieli czynnych zawodowo i aktualnie ma tytuł nauczyciela zawodowego.

Od 2016 roku jako logopeda podejmuje współpracę z Kolejowym Szpitalem Uzdrawiskowym w Ciechocinku.

W 2016 roku rozpoczyna współpracę z Akademią Muzyczna im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy. Prowadzi przedmioty: elementarne zadania aktorskie oraz dykcję, analizę i interpretację tekstu.

Od 2007 roku, kiedy aktorka podjęła indywidualną artystyczną pracę zagrała parę ról w kilku serialach telewizyjnych m. in.: *Ale się kręci* w reż. Macieja Wojtyszki, czy w *Lekarzach* w reż. Filipa Żylbera.

Przygotowała też monodram na podstawie tekstu *Pudełko zapalek* Franka McGuinnessa. Była również producentem tego wydarzenia.

Monodram *Pudełko zapalek* oglądałem na kasecie DVD.

Spektakl dotyczy tematu trudnego i bolesnego mianowicie zjawiska przemocy, a więc sprawy, która jest bardzo aktualna w życiu społeczeństw świata.

Monodram to specyficzna forma sztuki aktorskiej, w której wykonawca pozostaje sam na sam z publicznością proponując temat, o którym chciałby z nią porozmawiać.

Monodram wymaga od aktora innego rodzaju wyobraźni i słuchu na dialog. Tym partnerem jest publiczność, która odpowiada ciszą, dającą wykonawcy odwagę na emocje.

Widać wyraźnie, że aktorka w swoim spektaklu ma ustalone zadania z reżyserem.

Proponuje na przykład zaproszenie osób z widowni do swojej opowieści. Nie jest to zabieg łatwy, ale osoby wybrane czują bezpieczeństwo, które niesie wykonawczyni i błyskawicznie rozumieją swoje sceniczne działanie.

Aktorka jest czuła na muzykę. Nie wchodzi w jej nastrój, ale gra jakby na przekór „katarynkowości” zaproponowanej przez kompozytora Grzegorza Wiśniewskiego.

Największym atutem wykonawczyni jest prostota i naturalny sposób narracji, co nie jest wcale łatwe. Koncentracja wewnętrzna aktorki ukazuje stan rozdwojenia psychiki granej przez nią bohaterki. Dlatego ta opowieść nie jest jednoznaczna. dzieje się w dwóch sferach: rzeczywistej i nierealnej.

Pisze o tym również autorka Małgorzata Chojnowska-Wiśniewska w pracy teoretycznej pt: *Kobieta w obliczu tragedii na podstawie roli Sal w monodramie Pudełko zapalek*.

Praca jest rzetelnym zapisem zarówno psychologicznym stanem postaci jak również ukazaniem drogi w pogłębianiu wiedzy teoretycznej na temat dramatycznego stanu scenicznej bohaterki.

Teoretyczne poszukiwania oparła Wiśniewska na największych autorytetach: amerykańskiej terapeutce i psycholożce Sander, jak i teorii Berta Hellingera, oraz własnych doświadczeń, które zdobywała aktorka podczas terapii prowadzonej przez psycholog Ewę Mikołajczyk.

Pisze autorka jak te doświadczenia pomogły jej zrozumieć postać, ale też jak stały się inspiracją dla reżysera, scenografa i kostiumologa.

Praca teoretyczna jest zapisem wielopoziomowym: psychologicznych rozważań, teoretycznych wzbogaceń, zastanowień na temat pracy aktora, pedagogiki wizji teatru przyszłości, jak i miejsca w nim aktora- producenta.

Podsumowanie

Droga artystyczna pani mgr Małgorzaty Chojnowskiej - Wiśniewskiej jest bardzo interesująca. Jako doświadczona aktorka, która znalazła i potwierdziła sukcesem swoje miejsce w teatrze, próbuje szukać własnych dróg artystycznych realizacji, za które chciała być odpowiedzialna sama. Jest to decyzja odważna, która też niosła w perspektywie zadanie teatru, jego artystycznego poziomu i miejsca aktora w nowym typie teatru.

Magister Chojnowska - Wiśniewska jest osobą ambitną, obdarzoną dużą kreatywnością zawodową, wyróżniająca się rzetelnością w pracy ,o czym miałem okazję przekonać się pracując z nią w toruńskim teatrze w czasie realizacji *Kopciuszka* Jana Brzechwy.

Ma autentyczną pasję teatralną i pedagogiczną.

Do dydaktyki od strony teoretycznej przygotowana jest wszechstronnie, o czym świadczą jej sukcesy.

Wniosek

Po analizie dorobku artystycznego, pracy doktorskiej i osiągnięć dydaktycznych popieram wniosek Dziekanatu Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi o nadanie stopnia naukowego doktora pani mgr Małgorzacie Chojnowskiej - Wiśniewskiej.

Warszawa 8 maja 2020 r.

Prof. dr hab. Wiesław Komasa

